

Aleshores, vostés, que pareix que quan parlen estan per damunt del bé i del mal, s'ho tenen de fer vore, perquè per cada vot que ha tingut la seua formació en estes eleccions europees, el Partit Popular en té quasi quatre. Així és que lliçons, cap! *(Veus i aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.
Bon dia.

Miren, no els preguntaré si tenen vergonya pel que ha passat, perquè tot el món ja sap que no en tenen, de vergonya. No els preguntaré sobre quines mesures pensen prendre de transparència i bon govern, perquè tot el món ja sap que no en pensen prendre cap, perquè vostés confonen partit, institució, l'advocacia de La Generalitat amb el PP. No els preguntaré pels llinars de la moral i de l'ètica pública, perquè ja està clar que els marquen els tribunals. Tampoc li faré preguntes complexes, perquè vostés no les entenen i no tenen capacitat.

Aixina que una pregunta senzilla sense subordinades. Les ONGD estan exigint que els diners que se recuperen en este cas vagen a cooperació. Aixina és que pregunta senzilla: poden agarrar el compromís hui ací en este ple que quan es recuperen eixos diners aniran a cooperació, on havien d'haver anat des d'un principi, a través de les ONGD honorades que en esta comunitat treballen en l'àmbit del desenvolupament i la cooperació?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Això li ho han de preguntar vostés a un partit que els ha llevat molts vots. *(Aplaudiments)*

Senyor president, el govern valencià és sensible a les polítiques de cooperació. Per això ens alegrem que hi haja una sentència que faça justícia, que pose les coses en el seu lloc i que deslligue les responsabilitats. A partir d'ahí sempre, sempre que es puga anirem incrementant les ajudes a la cooperació, com ho fem en totes les polítiques socials, com és la sanitat, com és l'educació o com és el benestar social.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Pregunta del síndic adjunt del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, ací, a Les Corts, al País Valencià, ja estem acostumats al seu discurs triomfalista, al discurs triomfalista d'Alberto Fabra i del Partit Popular. Per això no ens va estranyar quan la vicepresidenta del govern, Soraya Sáenz de Santamaría, va dir que hi havia molta més alegria als carrers.

Ara bé, després del resultat de les eleccions, ¿han pres nota ja vostés de la desafecció de la ciutadania cap a algunes polítiques que estan generant més pobresa i més precariatat?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Blanco, usted debe ser consciente que las cosas están mejor que ayer. Así están y lo dicen todos los indicadores económicos. Ciertamente es que eso no ha supuesto un beneficio para la gente todavía, pero las cosas están cambiando, las cosas están cambiando. Y esa es la realidad, le guste o no le guste.

¡Claro que nos preocupa la situación de todas las personas que lo están pasando mal, claro! Por eso, a pesar de las circunstancias económicas que hemos tenido, hemos priorizado nuestro presupuesto en aquellas cuestiones dirigidas hacia las personas: educación, sanidad y políticas sociales. Y lo vamos a seguir haciendo. Porque esa es una necesidad que tiene no esta sino cualquier sociedad.

Y vamos a seguir trabajando para que haya más empleo en la Comunidad Valenciana, que haya más oportunidades y que hayan menos desigualdades para todos los ciudadanos. Ese es el compromiso que siempre ha mantenido este partido y que también, es esta circunstancia, va a seguir ejerciendo para que la Comunidad Valenciana pueda cada día ir un poco mejor y que el sufrimiento de muchas personas se vaya aliviando gracias al esfuerzo que hacemos desde el Partido Popular.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias.
Senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, diu vosté que «las cosas están mejor, pero que las personas todavía no lo están notando». Aleshores, per a qui estan millor les coses? Per a vostés tampoc estan millor. Han vist els resultats?

Vosté ha pujat ací i ha fet una resposta curta, però després en la segona i última intervenció, quan jo ja no tinga dret a rèplica, farà el que ens té acostumats i és l'oposició de l'oposició. Tornarà a parlar d'Andalusia o d'Astúries, com ha parlat de Burjassot o de Morella. Vosté a què pensa que venim ací? A fer el moniato? Açò és una sessió de control al Consell i vosté ha de respondre, perquè és el president de La Generalitat.

Hi ha una pobresa que en estos moments, segons l'enquesta de condicions de vida de l'INE, arriba en el País Valencià al 23,6% de persones que estan per sota del llindar de la pobresa. Hi ha una pobresa cultural també a la qual vostés, amb l'assassinat de Radiotelevisió Valenciana, amb l'atac a la nostra llengua, estan provocant. Hi ha una precariatat laboral, el 90% dels contractes que se van firmar en el mes d'abril, amb eixes xifres que vostés treien ací en cartolines són temporals, és a dir, precaris. Hi ha una pobresa i una precariatat també institucional: Lola Johnson, Rafael Blasco, Angélica Such, Díaz Alperi, Sonia Castedo.

El goteig és diari, constant. I vostés en compte d'intentar aplicar una certa autocrítica, de tindre humilitat per a poder

fer canvis, que no sols són canvis en la composició del Consell, haurien de ser canvis en l'actitud cap als grups de l'oposició, cap a estes Corts i cap a la ciutadania en general.

Eixa *chuleria*, eixe menyspreu a la qual ens tenen acostumats ¿sap quin resultat ha tingut? Sap quin resultat ha tingut? Que el bipartidisme ha passat del 90 al 51%, però que el Partit Popular de la Comunitat Valenciana ha passat del 52 al 29%; que han caigut vostés 23 punts, que pràcticament la meitat de la gent que els va a votar ja no els vota. Eixe és el resultat, que té un avantatge, que ja no es riuen de nosaltres fora, que ja no ens pregunten om és possible que en el País Valencià el PP tinga majoria absoluta amb el que està fent.

Però continuen vostés rient-se dins, continuen tractant com a menors d'edat els valencians i les valencianes. Però si ve el senyor Bellver ací a presumir de l'aeroport de Castelló en la pregunta al president! Però és que el seu discurs és ridícul, patètic, tant com el de Soraya Sáenz de Santamaría!

Mire vosté, ahir eixia jo de l'hemicicle i em vaig trobar amb una *mêlée* de periodistes, no podia passar, perquè estava el senyor Camps parlant. Vint minuts de deliris i jo em vaig quedar bocabadat. El sentia dir que la Comunitat Valenciana serà la primera en eixir de la crisi, que som el motor d'Espanya. Deia també que el Partit Popular tornaria a guanyar les eleccions per majoria absoluta. I jo pensava que era surrealista, pensava que el que estava dient el senyor Camps era impensable. I de repent vaig caure i vaig pensar, «no, no, és el mateix que diu el senyor Fabra en cada sessió de control, és el mateix que diu el senyor Bellver quan li fan eixa pregunteta, és el mateix que aplaudixen tots els seus diputats i diputades», perquè vosté ve ací a fer discursos per a la seua bancada, no discursos per a la societat valenciana.

Mire vosté, ha volgut apartar-se de l'herència de Camps, ha volgut apartar-se de l'herència de Camps amb eixes línies roges que ningú veu. Però, repetisc, el mateix discurs i les mateixes formes infantils, sectàries, triomfalistes de manera absurda que l'original, perquè vosté és una mala còpia, vosté és una mala còpia de l'original.

Vosté té un dilema i és continuar eixa línia de Camps, la línia de l'aïllament de la realitat, de l'al·lucinació constant que li reporten molts aplaudiments però una davallada electoral, o canviar i actuar amb responsabilitat, amb humilitat, amb diàleg, amb maduresa, amb autocrítica. Això és el que caldria fer i conèixer la realitat, que és molt dura, baixar del cotxe oficial i xafar el carrer, i vorà com la gent no està cap contenta, com no hi ha alegria als carrers, perquè la situació és molt dura...

El senyor president:

Vaja conclouent, senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

...i les seues polítiques l'estan empitjorant. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Yo le hablo, señor Blanco, de datos objetivos. Usted me habla de otras cosas. Pero es que no quiere escuchar que aquí los índices de afiliación de seguridad social están creciendo en

la Comunidad Valenciana. Eso no le interesa a usted, porque es reconocer que se está creando empleo, cuando antes se estaba destruyendo. Eso a usted no le gusta ni escucharlo. Y por eso ese discurso apocalíptico de forma permanente.

A usted le hubiera gustado que estas elecciones hubieran sido como en Grecia, donde una extrema izquierda radical ha sido quien ha ganado las elecciones. Pero aquí eso no ha pasado, a pesar de lo que ustedes han ido diciendo durante todo este tiempo de cuáles iban a ser las consecuencias de aplicar una política necesaria y absolutamente positiva para los ciudadanos.

Mire, el problema es que hemos tenido que tomar decisiones muy complicadas, porque la situación de origen era muy difícil. Pero que ahora las cosas están cambiando. Y usted también lo tiene que ver. Pero lo que no puede es preguntar aquí y poner en evidencia algunas cuestiones que no se producen en esta comunidad y está tapando las vergüenzas de otras.

Usted dice, claro, usted viene aquí a hablar de Andalucía. Es que a usted no le interesa hablar de lo que su partido está haciendo en otras comunidades autónomas donde está gobernando. (*Remors*) Entonces, ahí no tiene discurso, señor Blanco. Es que son partidos bipolares, aquí dicen una cosa y luego, cuando tienen posibilidad de gobierno, hacen absolutamente otra. (*Remors*)

El senyor president:

Por favor, por favor...

El senyor president del Consell:

Pero la realidad, la realidad, la realidad es que las cosas están cambiando... (*Remors*) Yo hablaré de la Comunidad Valenciana, señor Blanco, de la Comunidad Valenciana. Porque usted habla de la defensa de las señas de identidad. Si ustedes no defienden ni la lengua, para ustedes hablamos catalán y aquí se habla valenciano. (*Aplaudiments*) La cuatribarrada, la cuatribarrada... Sí, señor Blanco, esa es la realidad.

El senyor president:

Señor Moreno, per favor...

El senyor president del Consell:

Esa es la realidad. Ustedes menosprecian lo que son las señas de identidad de esta comunidad, lo hacen de forma permanente y no quieren reconocer los esfuerzos que estamos haciendo para poder salir adelante. Ahora, la Comunidad Valenciana está mejor que hace un año, lo quiera usted ver o no lo quiera ver... (*Remors*) Es un disco rayado, pero es la realidad, señor Blanco. Pero es que a usted no le interesa escuchar aquello que sea hablar en positivo... (*Remors*)

El senyor president:

Señores diputados, por favor. Señor Blanco.

El senyor president del Consell:

Bueno, allá usted, allá usted, señor Blanco.
La realidad es que en el último año se ha bajado el paro en la Comunidad Valenciana en más de cuarenta y seis mil personas, que se han creado 33.000 puestos de trabajo, más de cien al día y son altas de la seguridad social en momentos de cambios de tendencia. Y eso es lo que nos tiene que

hacer ver que esta comunidad sí que puede, señor Blanco, claro que puede, va a salir adelante y va a ser gracias a las políticas que está haciendo el Partido Popular, no a las que ustedes dicen que lo único que buscan es poner siempre a los pies de los caballos a la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

Y aquí, a pesar de lo que ustedes han ido generando en este discurso apocalíptico, aquí no va a haber una helenización de la Comunidad Valenciana. Aquí las personas han sabido elegir aquellas políticas que saben que son las que están dando resultado, a pesar de lo que ustedes decían y lo que ha ocurrido en otros países. Aquí, el Partido Popular sigue siendo el mayoritario y va a seguir siéndolo con el trabajo de todas las personas que creemos en esta comunidad, que creemos en nuestras señas de identidad y que creemos en las personas para poder salir adelante. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Muchas gracias.
Señora López.

La senyora López Barceló:

Datos objetivos, a ver si ahora aplauden. Deterioro del índice de desarrollo humano en 6 puestos, índice de pobreza 15 puntos por encima de la media nacional. El porcentaje de hogares pobres se ha elevado un 8% sobre el 2% de la media nacional. Esta sí es una herencia de su gobierno, que están pagando ya miles de valencianos y valencianas.

ONG reales, y no las que se inventó su ex *conseller* Blasco, alertan de la desnutrición infantil en miles de familias. Llevamos meses en el parlamento elevando la voz para arrebatarle una respuesta digna sobre este grave problema, pero aún no lo hemos conseguido; para arrebatarle el voto a favor, a medidas como plan de choque contra la pobreza y garantía nutricional para niños y niñas en centros escolares después del período lectivo.

Señor presidente, garantizar una comida al día a los niños debería de ser una medida que estuviera por encima del color político. Sin embargo, por qué negar esa medida sí está siendo una verdadera línea roja de su gobierno. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Muchas gracias.
Senyora consellera.

La senyora consellera de Benestar Social:

Muchas gracias.

Señora López, datos objetivos. Comunidades autónomas que están con los mayores índices de pobreza. ¿Le digo una? Andalucía, 29,1%. Es un dato objetivo. Le doy el dato de Valencia: 23,6%. Efectivamente, tres puntos por encima de la media, nueve puntos por encima de la media Andalucía... *(remors)*

El señor president:

Senyora diputada...

La senyora consellera de Benestar Social:

...nueve puntos por encima de la media de Andalucía, *(veus)*...

El señor president:

Señora diputada, *(inintel·ligible)* ...

La senyora consellera de Benestar Social:

...nueve puntos por encima de la media.

Ustedes piden datos objetivos. El indicador global de vulnerabilidad de la Cruz Roja sitúa a la Comunidad Valenciana en el 18,1%, por debajo del promedio nacional. *(Veus. Algú diu: «Xxt!»)*

No estoy contenta. No estamos contentos... Si me dejan hablar.

El señor president:

Señora diputada, usted ya ha tenido el uso de la palabra. ¡Por favor! *(Veus. Algú diu: «Xxt!»)*

Señora *consellera*, puede usted seguir. *(Protestes)*

La senyora consellera de Benestar Social:

Mire, usted ha hablado de datos objetivos. *(Veus)* Le estoy dando datos objetivos...

El señor president:

Señora diputada, ¡por favor!

La senyora consellera de Benestar Social:

...datos objetivos.

Claro que vamos a trabajar por la pobreza. *(Veus)* Verá usted como dentro de muy poco tiempo el Gobierno de España va a anunciar diecisiete millones de euros dentro del plan de inclusión social, de los cuales un millón de euros vendrán a esta comunidad y serán suplementados con dinero por parte del gobierno valenciano.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Muchas gracias. *(Se sent una veu que diu: «¡Cómo le fastidia cuando le estás dando!»)*

Señora Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Senyor president.

La condemna de huit anys de presó per a l'exconseller del Partit Popular i per a l'exsindic del Partit Popular, el senyor Rafael Blasco, és sols la primera de les sentències. En queden moltes per arribar del cas cooperació, però també de la resta de conselleries per les quals va passar el senyor Blasco.

Des d'Esquerra Unida hem portat a la Fiscalia Anticorrupció contractes de sanitat, com l'adjudicació de l'Abucasis, com la trama de l'hospital general i contractes de benestar social.

No podem oblidar que Blasco és un delinqüent del Partit Popular; que els delictes els va cometre sent del Partit Popular; que el van posar Zaplana, Olivas i Camps de conseller i vosté, senyor Fabra, de sindic. I vostés haurien d'assumir la responsabilitat política d'haver posat i recolzat, fins a l'últim moment, un lladre, un lladre dels roïns.

Camps va dir ahir, en unes declaracions insultants, que creia en la innocència de tot el món i també del senyor Rafael Blasco...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Albiol Guzmán:

Senyor president, subscriu vosté les paraules del senyor...? (*El president desconnecta el micròfon a la diputada. Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Albiol, permeta la felicitació del govern i del Grup Parlamentari Popular per la seua nova condició pròximament d'eurodiputada, doncs, sabem que vosté en la Unió Europea defensarà i parlarà bé de la Comunitat Valenciana, i això ens alegra. (*Remors*)

Quant al que vosté pregunta, mire, aquí el que emparem sempre és el que diu la justícia. La justícia ha parlat. Hi ha una sentència; és llarga, és voluminosa, però és aclaridora. El que recomanem és que es llisquen la sentència.

I, a més, estem contents perquè l'estat de dret funciona, la justícia funciona i que no n'hi ha privilegis per a ningú, perquè molts ciutadans es pensen que aquí alguns tenen privilegis. Es demostra que no. I això de veritat que ens agrada, per vostés i per nosaltres.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

**Proposició no de llei,
de tramitació especial d'urgència, sobre l'articulació
de línies d'actuació per a assegurar la garantia alimentària
dels menors en situació d'exclusió social o en risc d'estaho,
presentada pel Grup Parlamentari Socialista
(RE número 73.559, BOC número 221)**

El senyor president:

Sext punt de l'ordre del dia: presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre l'articulació de línies d'actuació per a assegurar la garantia alimentària dels menors en situació d'exclusió social o en risc, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Senyors diputats, si han d'abandonar l'hemicicle, (*veus*) per favor...

Senyors diputats, per favor. Si són tan amables...

Presentada pel grup i defensa, per a la representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre diputada senyora Pilar Sarrión.

La senyora Sarrión Ponce:

Gracias.

En primer lugar, pues, decirles a todos los que se han ido a almorzar, pues, que les aproveche, que es un tema muy importante el que vamos a debatir hoy aquí (*aplaudiments*) y que algunos, pues, desgraciadamente, no podrán aprove-

char de nada, ni almuerzo ni comida ni merienda. (*Veus*) ¡Hombre!, yo he dicho que aproveche... (*Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor Alejandro Font de Mora Turón*)

El senyor vicepresident primer:

Señorías, por favor.
Señorías, señorías... (*Veus*)

La senyora Sarrión Ponce:

...a todos, que aproveche a todos...

El senyor vicepresident primer:

Señorías, señorías.

La senyora Sarrión Ponce:

...y a todas, también a todos los miembros del Consell, (*veus*)...

El senyor vicepresident primer:

Señorías, por favor.
¡Señorías!

La senyora Sarrión Ponce:

...a la secretaria de educación, a la *consellera* de educación, a la *consellera* de Bienestar Social, que son las máximas interesadas en el tema de la alimentación infantil. Y me dirijo a ellas dos porque hace un año se dirigió el Grupo Izquierda Unida al *conseller* de Sanidad y no me gusta repetir las palabras que se dijeron sobre la alimentación infantil, porque me parecieron vergonzosas, vergonzosas. Si repasamos el acta las podrán ustedes ver.

Por lo tanto, esta proposición no de ley ni es nueva ni es novedosa. Y, desgraciadamente, un año después tenemos que volver a lo mismo. Tenemos que volver a todas aquellas propuestas que el Partido Popular no ha querido apoyar en ninguna comisión de educación en las últimas que se han celebrado, donde pedíamos lo que se adeudaba a los centros por los comedores escolares, que se pagasen las becas a los comedores escolares al cien por cien, que los alumnos desplazados tuviesen el derecho de recibir la ayuda de comedor y que, por lo menos, se les diese algún sustituto o algún vaso de leche o algo a los alumnos en los centros educativos, presentadas por todos los grupos de la oposición. Y el PP en contra.

Yo me podría preguntar si es que a ustedes, señorías del PP —porque al Consell ya vemos que no—, les importa o no les importa lo mal que lo están pasando muchas familias que no pueden alimentar a sus hijos. Y la verdad es que creo que no les importa demasiado, la primera por la atención que hoy aquí muestran, pero también porque desde FAPA-Valencia, la Confederación de Asociaciones de Vecinos y Consumidores de la Comunidad Valenciana se le remitió una carta a la *consellera* pidiéndole soluciones en este tema, les contesta dos meses después y les dice que no tiene hueco en su agenda, que vayan a hablar con la *consellera* de Bienestar Social. Una se pasa la pelota a otra para que ninguna de las dos conteste, porque, si espera dos meses más a contestar, estamos ya finalizando el verano.

Por lo tanto, el Grupo Socialista queremos que se palie esta situación, que la situación sea paliada en breve. Porque